

Durmuş Hocaoğlu

Blöf

Yeniçağ, “Analiz”, 02 Kasım 2007, Cuma., s.08
“Analiz” Sıra No: 585; 2007-100; Kasım-01

YENİÇAĞ

Türkiye çok ciddî bir karar arefesinde bulunmakta: Ya bu defa da bir miktar ve bir müddet daha öfkeli ama sönümlü nümâyişlerden sonra yine “yâ sabır” deyip yerine oturacak ya da ipi inceldiği yerden koparıp atacaktır; arada bir hâl tarzı göremiyorum.

Her ikisinin de kendisine göre riskleri var elbet de; mes’ele öncelikle, hangisinin daha müracah olduğunda ve sonra da cemiyetimizdeki gerilmelerin, hangisinin daha müreccah olduğunu düşünemeyecek ve kontrolden çıkabilecek bir patlama hâlinde olup-olmadığında.

İnsanlar gibi milletlerin de kritik karar ânları vardır; işte şimdi biz böyle bir karar – veya aynı zamanda da “kader” – noktasında duruyoruz.

**

Evvelâ öncelikli olana bakalım: Hangisi daha tercihe şâyândır? Acaba, yine, çeyrek asırdır yaptığımız gibi, öfkeli nümâyişlerden sonra, herşeyi herkesten iyi bildiğinden şüphe duyulamayacak olan “devletlû büyüklerimiz”in tavsiye ve telkîn ettiği gibi sorunun “barışçıl” – siz bunu “teslimiyetçi” diye okuyunuz - yollarla çözülmesini beklemek üzere “yâ sabır” deyip yavaş-yavaş yerimize mi oturmalıyız, yoksa ipi inceldiği yerden koparıp atmalı mıyız?

Benim şahsen re’yim ikincisinden yana: Artık bu ip nereden kopacaksa kopmalı; koparılması o derece ki şart olmuştur.

Niçin?

Çünkü herşeyden evvel, iyice bilinmesi ve anlaşılması lâzım gelmektedir ki, Türkiye’nin bir devlet olarak ciddiyeti ve istikbâli bu mevzûdaki kararlılığına ve dahi kararlarının isâbetine bağlıdır. Bu noktadan sonra geri adım atmak, bir Amerikan müstemlekesi olarak tescil edilmemiz sonucunu hâsil edeceği ve iki paralık Barzânî ve Talabanî ve iki paralık PKK çapul sürüsü karşısında pıstığı ve acze düştüğü bilbedâhe sübûta ermiş olacağı için Türkiye’yi bitme noktasına getirir ve daha da fazlası: Artık Meclis’te de ‘meşrû’ olarak temsilcileri bulunan hâinleri zaptetmek mümkün olamaz; bundan gerû artık yapacak tek şey, *ülkeminiz ne kadarını kurtarabileceğimiz* mes’elesini müzâkere etmek olacaktır. Bu âkıbet artık bir “geriye sayma” demektir ve çözülme de kaçınılmazdır; zîra netîce îtibâriyle, Türkiye’nin ve Türklerin bugüne kadarki bütün gösterilerinin, bütün kıyamlarının, bütün söz ve fillerinin, bilâ noksan tamâmının, içi boş birer blöften başka bir değerinin bulunmadığının anlaşılmasından başka bir şekilde yorumlanayacaktır ve bir dahaki

sefere cidden azimkârâne bir sûrette netîce alınmak istendiğinde ise daha fazla bedel ödenmesini zorunlu kılacaktır.

Evet; herkes gibi biz de kendi yaptıklarımızın blöf olduğunu düşüneceğiz, bu saatten sonra geri attığımız takdirde ve dahi bu da devlet ve millet olarak îtimâd-ı nefsâniyemizi de yokolma sınırına getirecektir: Hiçbir kararında ciddiyet ve isâbeti bulunmayan, blöf yapan ve herşeyi yüzüne gözüne bulaştıran bir devlet ve millet!

İmdi, şurası mutlaka ve behemehâl bilinmelidir ki, milletlerarası münâsebetlerde asla yapılmaması şart olan birçok yanlışlıktan birisi, “blöf”tür ve mükerreren: Devletler ve milletler blöf yapmaz, iyice getirisi götürüsü hesaplanmış sağlam ve tutarlı bir karar alır ve tatbîk eder, kendisinin ödediğinden daha fazlasını da ödetir. Blöf, karşısındaki tarafından kolaylıkla farkedilebilen, içi boş ataklar ve tehditlerdir ve mükerreren belirtmek gerekir ki, blöfü görülen ve görüldüğü için de ciddiyetini kaybeden bir ülke, bir dahaki sefere kararlı olsa bile, çok daha fazla enerji sarfetmek ve çok daha büyük bedeller ödemek zorunda kalacaktır.

*

**

Bu, öncelikli olan; acaba Türkiye'nin ve Türklerin ef'ali somun pehlivanı misillü bölfler midir, yoksa tartışılmaz bir ciddiyeti var mıdır? Bu coğrafyadaki varlığımız bu suâlin cevâbına bağlı.

Bana kalırsa Türkler açısından bu suâlin cevabı “evet”; ama devlet için değil. Türkler blöf yapmıyor, ama Türklerin devleti – ne ölçüde “Türklerin devleti”? - yapıyor.

Ve ikincisi: Türkler blöf yapmıyor, yâni infialler çok ciddî; ama suâl şu: Gelişmeler kontrol edilebilirlik sınırında mı, yoksa bu noktada ipler sokak milliyetçiliğinin eline mi geçmek üzere?

Bunu da ayrıca konuşmalıyız.

